

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Marcely Sedmíkové, ve věci žalobce: **P. S.**, zast. Vladimírem Špačkem, advokátem se sídlem AK v Náchodě, Tyršova 64, PSČ 547 01, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí, 500 03 Hradec Králové, za účasti: **1. město Hostinné**, Náměstí 69, PSČ 543 71 a **2. M. Z.**, I. H. 374, PSČ ..., v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2013, č.j. 19537/DS/2013-2-Ma, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 15. 1. 2014 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2013, č.j. 19537/DS/2013-2-Ma, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí ze dne 3. 7. 2013, č. j. SÚ/13230/2010-63, a toto rozhodnutí potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu byla dodatečně povolena stavební úprava chodníků v ulici I. Herrmanna a Komenského (dále jen „stavba“) na pozemcích parc. č. 203/1, 945/1 a 945/3 v katastrálním území Hostinné. Žalobce odůvodnil žalobu následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

V úvodu žaloby žalobce konstatoval, že byl dodatečným povolením stavby zkrácen na svých právech. Podle žalobce nemají tvrzení žalovaného v rozhodnutí oporu ve spisu nebo jsou s ním v rozporu. V důsledku toho měl žalovaný dospět k vadnému právnímu závěru. Konkrétní žalobní námitky poté žalobce rozvedl v následujících žalobních bodech.

Ad 1a)

Žalobce v odvolání namítal, že realizace stavby chodníku není v souladu s vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, a že z rozhodnutí není zřejmé, v čem spatřuje speciální stavební úřad rozpor s touto vyhláškou. Pokračoval, že:

„Žalovaný mi dal za pravdu, že i z pouhé fotodokumentace je zjevné, že chodník nesplňuje požadavky uvedené v § 4 odst. 1 výše uvedené vyhlášky. Zároveň zdůraznil, že na pohyb osob s omezenou schopností pohybu nebo orientace reagoval speciální stavební úřad tak, že do výroku rozhodnutí doplnil, že je stavebník povinen dostavět v chodníku varovný pás s konstantními tvarovkami. Dále, že bylo do výroku rozhodnutí doplněno, že je stavebník povinen provést stavbu v souladu s vyhláškou, což se promítlo v podmínce č. 1 a č. 20 rozhodnutí, tj. provést stavbu podle projektové dokumentace. Tím, že nastane náprava.

Nesouhlasím s tím, že je z takového doplnění výroku zřejmé, v čem je spatřován rozpor s vyhláškou č. 398/2009 Sb., resp. v jakých jejích bodech. Pokud se týká podmínky č. 1, ta se na projektovou dokumentaci skutečně odkazuje, ale podmínka č. 20 již nikoliv. V technickém popisu projektové dokumentace se totiž na straně č. 7 uvádí: „U všech snižovaných chodníkových ploch budou tyto doplněny o betonové tvarovky s charakteristickými jehlánkovitými výstupky“. Oproti tomu se v rozhodnutí speciálního stavebního úřadu hovoří o varovném pásu s konstantními tvarovkami. Nejednotnost v názvosloví mě utvrzuje v tom, že není zřejmé, jaká vada má být odstraněna, proč a jakým způsobem.

Podmínka č. 20 se týká toho, že stavba má být prováděna v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů a v souladu se smlouvami vlastníků dotčených staveb. Vlastníci bytů v budově čp. 374 žádnou smlouvu s vlastníkem chodníku neuzavřeli. Nebylo to jejich vinou. Závazná stanoviska dotčených orgánů se vyjma stanoviska NIPI, o.s. Česká Třebová, úpravou stavby pro osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace, nezabývají. NIPI, o.s. Česká Třebová mimo jiné uvedla, že: „Chodníky budou provedeny jako dlážděné, varovné pásy budou provedeny z barevně i hmatově kontrastní dlažby.“ O tom, že by měly být na chodníku barevné odlišnosti, není v rozhodnutí speciálního stavebního úřadu, ani v technické zprávě projektové dokumentace, žádná zmínka. Opět je rozporuplné, jak bude chodník po dostavění vypadat – ať už barevně nebo skladbou dlažby.“

Ad 1b)

Podle žalobce není nikde v rozhodnutí uvedeno, v čem spočívá nerespektování stávajících sklepních oken výškovým uspořádáním stavby a ani to, jakým způsobem má být dosaženo nápravy. Nepovolená stavba změnila výškové poměry oproti stavu před zahájením stavby, a tak se sklepní okna dostala pod úroveň chodníku. V rozhodnutí došlo k nápravě tím způsobem, že bylo stavebníkovi uloženo v souladu s projektovou dokumentací změnit niveletu před okny na stejnou úroveň, která existovala před zahájením nepovolené stavby. Nebylo jednoznačně uvedeno, jakými vadami se stavba chodníku vyznačuje a jak bude ta která vada konkrétně odstraněna. Ve výroku č. I je napsáno: „*Výškové uspořádání zrealizovaných chodníkových ploch nerespektuje stávající sklepní okna, zejména u objektu čp. 374, dále úprava realizované dlážděné plochy chodníku neodpovídá vyhlášce číslo 389/2009 Sb. (správně má být 398/2009 Sb.). Na základě této skutečnosti je nutné provést stavební úpravy*“. Žalobce si klade otázku, mají-li se provést proto, aby se odstranilo nerespektování stávajících sklepních oken nebo aby se odstranil rozpor s vyhláškou č. 389/2009 Sb., či obojí? Speciální stavební úřad neupřesňuje, čím konkrétním se mají jednotlivé vady odstranit. Používá jednotné číslo (viz na základě této skutečnosti) a z tohoto výrazu nelze s jistotou tvrdit, zda speciální stavební úřad v rozhodnutí pamatuje na odstranění všech závad nebo jen některých. Rozhodnutí speciálního stavebního úřadu by ale mělo být konkrétnější a řádně formulované, aby nemohlo dojít k pochybám, co a jakým způsobem se má odstranit. To ale v rozhodnutí chybí.

Ad 2)

K námitce ohledně rozsahu úpravy stávající dlážděné plochy chodníku žalovaný uvedl, že je vše konkrétně specifikováno v bodě II. 1. výroku rozhodnutí, neboť odkazuje na projektovou dokumentaci, která rozsah stanovuje. Projektová dokumentace sice obsahuje úpravy chodníku, ale jak již bylo uvedeno v předchozím bodě 1a), terminologie speciálního stavebního úřadu se v některých částech rozhodnutí odchyluje od názvů, které jsou obsaženy v projektové dokumentaci, především v technické zprávě. To může vyústit v problém, podle čeho se vlastně má stavebník řídit.

Ad 3)

Žalobce dále namítal, že se stavební úpravy (propustný zásyp a podsyp ze štěrkodrti a geokompozit) budou dotýkat domu čp. 374, k čemuž vlastníci objektu nedali souhlas. Žalovaný sice tvrdí, že geokompozit bude umístěn vedle domu a spolu se zásypem či podsypem nebudou zasahovat do objektu. K tomuto závěru však dospěl proto, že v rozhodnutí speciálního stavebního úřadu a ani v projektové dokumentaci není zmínka o tom, že by se tyto materiály měly domu dotýkat. Žalovaný je toho názoru, že v těchto případech není třeba vyžadovat doložení smlouvy o právu provést stavbu dle ust. § 110 odst. 2) písm. a) stavebního zákona, neboť dochází ke stavební úpravě nemovitosti sousední.

S tím žalobce nesouhlasí, neboť není možné, aby se ani zčásti tento materiál stavby domu nedotýkal. Provést odizolování podezdívky, aniž by se geokompozit alespoň částečně nedotýkal domu čp. 374, není možné. Je tedy zřejmé, že zásah do objektu čp. 374 nastane. Dokládají to ostatně i příčné řezy projektové dokumentace – viz předláždění chodníku před vstupem do budovy čp. 374 a předláždění chodníku u

budovy čp. 374 - které zmiňuje i sám žalovaný. Z těchto řezů vyplývá, že se bude geokompozit dotýkat obvodového zdiva domu. Vlastníci bytů v domě přitom nedali souhlas k tomu, aby se jakýmkoliv způsobem stavba chodníku dotýkala domu, ani o tom neprobíhalo žádné jednání. Přehlédnout nelze ani to, že v místě, kde se stavba dotýká chodníku, jsou pod povrchem terénu vedeny inženýrské sítě. I ty budou obnaženy a mohou být stavbou chodníku ovlivněny a poškozeny.

Ad 4)

V tomto bodu žalobce namítal, že v souvislosti s provedením bezbariérového vstupu dojde k dalšímu zásahu do domu, když už nyní je vstup do domu znehodnocen. Žalovaný na základě projektové dokumentace nespátřuje, že by mělo k zásahu dojít a co by ho mělo způsobovat. Přitom byla při stavbě chodníku bez povolení odstraněna část venkovních vstupních schodů. K zásahu do nemovitosti dojde i při opravě chodníku. V příčném řezu – viz předláždění chodníku před vstupem do budovy čp. 374 - je znázorněno, že se geokompozit spodní části domu čp. 374 bude dotýkat.

Ad 5)

Žalobce dále namítal, že rozhodnutí o dodatečném povolení stavby je pouze formální, když je stavba již téměř dokončená, a proto řada z povinností, které jsou specifikované v rozhodnutí, jsou nesplnitelné, neboť musely být vykonány již před zahájením stavby a nikoliv ve stádiu před jejím dokončením. Žalovaný k tomu uvedl, že je třeba stanovit podmínky stavby v souladu s příslušnými právními předpisy, zásadami a námitkami, neboť jediné tak může být stavba povolena, postavena a zkolaudována, tedy může dojít k dokončení stavby a k jejímu řádnému užívání. Žalovaný je však názoru, že podmínky, za kterých bylo vydáno dodatečné stavební povolení, musí stavebník dodržet v průběhu celého provádění stavby až do jejího úplného dokončení.

Ad 6)

V šestém žalobním bodu žalobce namítal dotčení vlastnického práva k budově čp. 374 stavebními úpravami. Uváděl, že speciální stavební úřad vůbec neřešil jeho námitky, že bude docházet k poškozování stavby zatékající vodou a posypovou solí na chodník, případně odhrnutým sněhem. Žalovaný přitom připouští, že dojde ke změně poměrů v přímém sousedství domu čp. 374, ale že je to při stavebních úpravách běžné. Žalovaný poukazoval na to, že žalobce nedoložil, že by navrhované řešení způsobovalo zatékání vody k základům domu a pokud by snad došlo ke škodě v důsledku vody, sněhu a soli na objektu, není to věcí stavebního úřadu, který není schopen žádnému z účastníků stavebního řízení zaručit, že nebude docházet ke škodám při užívání povolených staveb. Považuje za dostatečné, jak se s účinky povětrnostních podmínek na dům speciální stavební úřad vypořádal, a to tak, že povětrnostní podmínky působily na dům i v době původního stavu.

K porušení vlastnického práva k domu došlo tím, že byl odstraněn jeden ze dvou vstupních schodů, jakož i odhalením základů domu čp. 374, které byly v předchozích letech chráněny vrstvou hlíny a šterku, jak dokládají fotografie z místa, které jsou součástí spisu. Základy jsou nyní zakryty současnou nepovolenou stavbou

chodníku. Ta ale bude odstraněna a opět budou základy domu obnaženy proto, aby se mohla upravit výška terénu podél obvodové zdi do původního stavu. Obnažením budou základy opět náchylné k vlhnutí a podmáčení v případě deštivých nebo sněhových dní, které by mohly stavbu doprovázet.

Podle projektové dokumentace se má mezi zdí domu a palisádou vytvořit mezera, která bude vyplněna právě geokompozitem a štěrkokdrtí. Od zdi k palisádě nemá úroveň terénu přesáhnout původní výši terénu. Ačkoliv je tu spád 3% směrem k vozovce, je žalobce přesvědčen, že je nedostačující. V deštivých dnech, kdy půda nepohltní veškerou dešťovou vodu, bude sice spád způsobovat to, že se budou kaluže tvořit blíže u palisády, ale jakmile voda stoupne, spád nebude dostávat a voda, která se dostane do úrovně sklepních oken, by mohla do sklepních prostor proniknout. To bude způsobeno i tím, že nebude vytvořen žádný spád dolů podél zdi, ale pouze kolmo na ni - nebude tak dostatečně zajištěn odtok nadbytečné vody. Palisáda vytvoří nepropustnou hráz, přes kterou voda neproteče. Dle žalobce je nepochybné, že do této mezery bude v zimě zapadat sníh, ať už samovolně nebo při vyhrnování. Ten zde bude postupně roztávat. Vlhkost, voda a sníh mohou dům ohrozit - budou napomáhat ke zhoršení stavu celého objektu, a to především podmáčením jeho stěn, jejich namrzáním apod.

Ad 7)

Nebylo vyhověno ani žalobcově námitce, že není řešeno odvodnění a napojení na kanalizaci, a že nejsou splněna příslušná kritéria podle právních předpisů. Žalovaný konstatoval, že žádné pochybení neshledal, a že kanalizační vpusti jsou zabudovány ve vozovce a ty nejsou součástí tohoto řízení. Odvodnění bude zajištěno sklonem chodníku od domu čp. 374 směrem k vozovce.

Žalobci není zřejmé, jakým způsobem bude docházet k odvodnění mezery mezi palisádou a obvodovou zdí. Na fotografiích, kde je zachycen průběh nepovolené stavby chodníku, je zřejmé, že okapové trubky jsou podél zdi svedené do vpustí, které vedou do veřejné kanalizace. Výška vpustí se nachází ve stejné výšce, ve které v současné době končí palisáda. Ta končí nad dolním okrajem sklepních oken. Pokud by vpusti zůstaly v této výšce, pak by se nacházely nad úrovní terénu, který byl v době před nepovolenou stavbou chodníku. Z fotografií, na kterých je zachycen stav chodníku před jakoukoliv úpravou, je zřejmé, že vpusti, kam jsou napojeny okapové trubky, jsou zakryté zeminou a končí ve výšce pod dolním okrajem sklepních oken. S výškou vpustí se muselo v průběhu nepovolené stavby manipulovat, o čemž ostatně svědčí i odlišně barevné konce trub u vpustí. Pokud by vpusti v deštivých dnech nebo při oblevě přetékały a nebyly by zapuštěny do země, pak by se vylévaly přímo do mezery mezi stěnou domu a palisádu. A to by způsobovalo další nežádoucí máčení stěn domu čp. 374. V případě, že by vpusti, kam jsou svedeny okapové trubky, byly ponechány ve výšce, ve které se momentálně nachází, mohlo by dojít k řadě případných úrazů, neboť by tyto vpusti vystupovaly v řádu několika centimetrů nad původní úrovní terénu.

Ad 8)

Žalobce v průběhu správního řízení dále namítal, že vnikne „volný prostor“ mezi palisádou a základovou deskou domu a bude docházet k průtoku dešťové vody podél celého domu a jeho znehodnocení. Podle žalovaného zde žádný volný prostor nebude, protože tam bude geokompozit s izolační funkcí podle projektové dokumentace.

Toto tvrzení žalovaného nemá žalobce s odkazem na bod 6. žaloby za pravdivé.

Ad 9)

V tomto žalobním bodu žalobce namítal, že v důsledku stavby budou ohroženy následné opravy čp. 374. Ani této námitky žalovaný nedbal, když uvedl, že je běžné, že stavebník zasahuje do práv vlastníka sousední nemovitosti, a že práva a povinnosti, které musí dodržet stavebník a druhý vlastník, závisí na jejich dohodě a na podmínkách stavebního úřadu. Žalovaný příkladmo uvedl, že by v důsledku oprav mohlo dojít k rozebrání části chodníku.

Pokud by však zůstal chodník v původní výši, nemuselo by vůbec k rozebrání chodníku dojít. Chodník byl tvořen šterkem, který by se odhrnul a poté zase zahrnul. Při zhotovení chodníku podle projektové dokumentace se bude muset chodník rozebrat tak, že u stěny bude odhrnut zásyp a geokompozit, následně se bude muset vyjmout palisáda a odstranit část dlažby. Rozebrané díly bude nutné uskladnit, aby se zabránilo krádeži, a poté se znovu správně vyskládají, aby se dosáhlo původního stavu. Nehledě na to, že zbývající (nerozebraná) část chodníku by mohla být poškozena, případně rozkradena. Veškeré zásahy do chodníku budou zvyšovat náklady vlastníkům bytů v domě, které při jejich koupi nemohli předpokládat.

Ad 10)

Zde žalobce namítal, že v důsledku zvýšení nivelety chodníkových ploch není zajištěna ochrana spodní části domu, ačkoliv tato ochrana měla být dohodnuta se stavebníkem, který se žalobcem žádnou dohodu nikdy neuzavřel. Žalovaný k tomu uvádí, že není povinností stavebního úřadu, aby uložil stavebníkovi povinnost izolovat od vlhkosti sousední nemovitost, kdy stavba sama nezhoršuje vlhkost sousední nemovitosti, a že nebylo doloženo, že by řešená stavba chodníku v budoucnu negativně působila na stavbu.

Ad 11) a 12)

Žalobce uzavírá žalobu s tím, že „Mé námitky ohledně nopové fólie nebyly správné, neboť se nopová fólie bude podle projektové dokumentace dávat pouze na zed' u ostatních dotčených objektů. Stejně tak je třeba souhlasit se žalovaným, že projektová dokumentace respektuje sklepní okénka.“

Konstatuje, že ačkoliv se žalovaný zabýval všemi odvolacími námitkami, tak že s některými odůvodněními nesouhlasí (viz výše). Z uvedených důvodů má žalované rozhodnutí za vadné. Výtky proti odůvodnění byly popsány výše. Žalovaný se s námitkami vypořádal nesprávně, a proto je jeho rozhodnutí vadné. Navrhoval proto žalované rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se k věci vyjádřil podáním ze dne 4. 2. 2014. Úpravou chodníků se zabýval na straně páte žalovaného rozhodnutí. Konstatoval, že není povinností správního orgánu rozvádět ve výroku rozhodnutí, kterým se stavba povoluje (byť dodatečně), v čem je její aktuální stav na místě v rozporu s tím kterým právním předpisem. O námitkách žalobce rozhodl správní orgán prvního stupně. Žalovaný nespatřuje žádný rozpor ani v použité terminologii, neboť konstantní tvarovkou může být i jehlánkový výstup. Navíc je otázkou, jak tato okolnost (provedení pásu pro nevidomé) zasahuje do veřejných subjektivních práv žalobce, resp. zda se v tomto ohledu žalobce nesnaží pasovat do role veřejného žalobce. Stejně tak žalovaný nerozumí tomu, jak barevné provedení chodníku zasahuje jeho veřejná subjektivní práva. O vizuálně kontrastních varovných páslech pojednává situace a vzorové příčné řezy jako součást projektové dokumentace.

Jak bude stavba chodníku provedena, respektive dokončena, dává odpověď projektová dokumentace, se kterou se žalobce prokazatelně seznámil a o níž se výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně opírá. Tím je dána odpověď i na námitku, podle níž *„V rozhodnutí speciálního stavebního úřadu nebylo jednoznačně uvedeno, jakými vadami se stavba chodníku vyznačuje a jak bude ta která vada konkrétně odstraněna.“* Toho nebylo třeba, když z ověřené projektové dokumentace je zřejmé, jak má být stavba provedena.

Stavebník doložil k žádosti o dodatečné povolení stavby potřebné doklady, souhlas vlastníků bytů v domě čp. 374 nebyl potřeba. Je nesporné, že v sousedství tohoto bytového domu chodník existoval již před zahájením stavebních prací, kvůli kterým bylo vedeno řízení o odstranění stavby a poté řízení o dodatečném stavebním povolení. Žalovaný dále poukázal na úvahy uvedené v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 22. 3. 2001, sp. zn. [22 Cdo 2617/99](#), podle něhož: *„Lze podotknout, že v řízení nebylo zjištěno, že by žalovaný neoprávněně zasahoval do vlastnického práva žalobců: samotná skutečnost, že vlastník pozemku zřídí stavbu při hranici pozemku ještě není neoprávněným zásahem do práv vlastníka pozemku.“* Pokud pak jde o namítaný zásah do inženýrských sítí, jde o čistou spekulaci žalobce. K odstranění části venkovních vstupních schodů poznamenal, že není věcí správních orgánů, které vystupují jako speciální stavební úřady, aby projednávaly a rozhodovaly ve věcech odcizení součástí nebo příslušenství staveb.

K námitce, že *„řada z povinností, které jsou specifikované v rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, jsou nesplnitelné, neboť musely být vykonány již před zahájením stavby a nikoliv ve stadiu před jejím dokončením“*, žalovaný uvedl, že i pokud by byl uvedený názor žalobce pravdivý, pak jím není specifikováno, jakým způsobem by uvedené negativně zasáhlo nebo mohlo zasáhnout do jeho práv a jakých. Žalovaný možnost žádného takového zásahu neshledává. K namítanému opětovnému *„obnažování základů bytového domu“* a s tím souvisejících údajných škod způsobených vlhkostí žalovaný odkázal na stručný technický popis technické zprávy projektové dokumentace, v němž je na straně třetí v posledním odstavci řešena ochrana staveniště před těmito vlivy. S námitkou, že v důsledku přijatého technického řešení může docházet k zatékání vody sklepními okny do bytového domu, žalovaný uvedl, že se s ní vypořádal v odůvodnění žalovaného rozhodnutí.

Námitku má za nepodloženou spekulaci, když z příčného vzorového řezu „*předláždění chodníku u budovy č.p. 374*“, je patrné, že mezi palisádou a sklepními okny se bude nacházet „*propustný zásyp a podsyp ze štěrkodrti tl. min. 150 mm*“, *pod tímto pak „drenážní geokompozit s izolační funkcí*“.

Pokud pak žalobce namítal, že: „*Není zřejmé, jakým způsobem bude docházet k odvodnění mezery mezi palisádou a obvodovou zdí*“, žalovaný poznamenal, že ani v odvolání ani nyní v žalobě žalobce nespecifikoval, jaké právní předpisy by měly být dle tvrzení žalobce porušeny. S touto námitkou se žalovaný vypořádal na straně osmé žalovaného rozhodnutí. I po realizaci chodníku provedeného ze zámkové dlažby, nebudou znemožněny opravy sousední nemovitosti. Případné vícenáklady spojené s jeho rozebráním, nemohou být důvodem pro to, aby nebyla stavba stavebním úřadem povolena, neboť k tomuto chybí jakékoli zákonné zmocnění.

Vzhledem k uvedenému proto žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

III.

Jednání krajského soudu

Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 15. 9. 2015. Žalobce při něm prostřednictvím svého zástupce uvedl, že je vlastníkem bytové jednotky v přízemí domu čp. 374, kterou koupil od města Hostinné v roce 2007. V té době ještě nebylo se stavbou chodníku započato a situace v místě odpovídala stavu na fotodokumentaci, jež je obsahem správního spisu. Vzhledem k obecnosti žaloby byl žalobce vyzván k tomu, aby jednotlivé žalobní body konkretizoval, a to zejména právními důvody, pro které považuje žalované rozhodnutí za nezákonné. Tedy, které konkrétní ustanovení obecně závazného právního předpisu bylo v důsledku jím vytýkaného pochybení ze strany žalovaného porušeno.

Zástupce žalobce uvedl k bodu 1a), že nejednotnost terminologie způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí. K dotazu, jak jsou dotčena veřejná subjektivní práva žalobce, např. instalací vodícího pásu pro žalobce, uvedl, že tím by mohla být dotčena práva takových osob, které by žalobce chtěly navštívit. Dodal, že stavba není v současné době dokončena, respektive není zkolaudována. K založení do spisu po té založil fotodokumentaci dokládající současný stav stavby. Ohledně žalobního bodu 1b) zástupce žalobce uvedl, že právní důvod této žalobní námítky není v tento okamžik bez textu právního předpisu schopen sdělit.

K dotazu krajského soudu žalobce uvedl, že zastupuje ve věci sám sebe jako jeden ze spoluvlastníků objektu.

K bodu 2.) zástupce žalobce uvedl, že pokud je rozhodnutí v rozporu s podklady pro jeho vydání, pak je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné, k bodu 3.), že zcela chybí souhlas spoluvlastníka stavby s použitím této stavby jako opory pro stavbu, která byla dodatečně povolena. K právním důvodům v bodu 4.) žaloby zástupce žalobce uvedl, že se k této otázce není schopen bez textu právního předpisu vyjádřit. K bodu 5.) zástupce žalobce (dále jen „žalobce“) uvedl, že se povoluje něco, co doposud nebylo postaveno. V bodu 6.) a 8.) jde o poškozování vlastnických práv a dále správní orgán neposuzoval podmínky, za jakých má být stavba užívána tak, aby nedocházelo k poškozování práv třetích osob. Dle jeho

názoru se v důsledku současného provedení stavby situace ohledně vztlínání vody do zdí domu zhoršila. Zhoršilo se i větrání sklepa. Palisády by snad měly být umístěny kolem celého domu. Mezi nimi a obvodovou zdí domu bude mezera cca 20-40 cm, která by měla být oseta trávou, což před tím nikdy nebylo. Právě s tímto spojuje žalobce obavu spojenou se zatékáním vody do podloží domu. K právnímu důvodu 7.) bodu žaloby se žalobce nebyl schopen vyjádřit bez textu právního předpisu. Bod 9.) žaloby vychází z toho, že nebyla zohledněna budoucí potřeba oprav, které by mohly být vyvolány stavbou, čímž bylo neúměrně zasaženo do vlastnických práv žalobce. V ostatním žalobce odkázal na žalobní petit, tedy navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný setrval na svém dosavadním stanovisku k věci a zdůraznil, že stavba vznikla v rozporu s právními předpisy. V rámci jejího dodatečného povolení byly chráněny zájmy spoluvlastníků dotčeného domu, když speciální stavební úřad stanovil přesné podmínky pro její dokončení, respektive její kolaudaci. Navrhoval zamítnutí žaloby.

Osoba zúčastněná na řízení, město Hostinné, k věci uvedla, že město se bude snažit uzavřít celou záležitost tak, aby žalobce na svých právech krácen nebyl. Navrhovala zamítnutí žaloby. Druhá z osob zúčastněných na řízení, M. Z., se projednání žaloby nezúčastnil a ani se k věci nevyjádřil.

Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

IV.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Podle správního spisu byly stavební úpravy chodníku před domem čp. 374 v Hostinném provedeny v období od 10. 3. 2008 do 10. 4. 2008, a to z důvodů jeho havarijního stavu. Investorem stavebních úprav chodníku bylo město Hostinné v rozsahu projektové dokumentace č. 19/2007 ze dne 27. 9. 2007 (není součástí správního spisu). Podle protokolu z kontrolní prohlídky ze dne 24. 7. 2009, vyhotoveného Městským úřadem Vrchlabí, jako speciálním stavebním úřadem, byly stavební úpravy provedeny s odchylkami od uvedené dokumentace. Odvodnění chodníku je řešeno sklonem 2.3% směrem ke komunikaci do stávajících uličních vpustí a z důvodů zvýšení nivelety chodníku došlo k tomu, že se stávající okenní sklepní otvory domu čp. 374 dostaly pod niveletu chodníku. V protokolu je též uvedeno, že: *„Stavebník o tomto problému ví a je v jednání o nápravě (bude provedena úprava těchto míst – 5 sklepních okenních otvorů), u každého okenního otvoru bude proveden tzv. anglický dvorek tak, aby bylo zajištěno větrání a dále, aby dešťová voda nestékala do prostorů sklepů a byla odvedena mimo objekt.“*

Na základě uvedeného Městský úřad Vrchlabí, jako speciální stavební úřad, uzavřel kontrolní prohlídku s tím, že zahájí řízení o odstranění nepovolených stavebních úprav a vyzve stavebníka (město Hostinné) k podání žádosti o jejich dodatečné povolení.

Město Hostinné požádalo o dodatečné povolení stavebních úprav chodníku dne 24. 6. 2010. K žádosti přiložilo dokumentaci zpracovanou obchodní společností DiK Janák, s.r.o., Revoluční 207, Trutnov, Dopravně inženýrskou kancelář, číslo zakázky 17/10, z června 2010. Podle ní byly navrženy u sklepních okenních otvorů objektu čp. 374 světlíky o velikosti 800x600x400 mm do úrovně chodníku, a to v intencích jednání ze dne 24. 7. 2009. Na obvodové zdi v daném prostoru měla být provedena hydroizolace. Součástí mělo být i odvodnění dna světlíků přípojkou do rýhy vyplněné šterkem. Dokumentace vycházela z předpokladu, že podzemní části obvodových stěn objektu čp. 374 jsou izolovány proti zemní vlhkosti.

Městský úřad Vrchlabí posuzoval zpracovanou dokumentaci při úkonu dne 3. 8. 2010. Konstatoval, že je v ní třeba dořešit několik bodů, které konkrétně specifikoval na straně třetí protokolu z tohoto jednání. Město Hostinné předložilo speciálnímu stavebnímu úřadu upravenou projektovou dokumentaci dne 30. 11. 2010, a to spolu s doplněnou projektovou dokumentací číslo zakázky 53/10, nazvanou „Úprava chodníku, vozovky a vstupu čp. 374, ulice I. Herrmanna v Hostinném.“ V její části 1.3. je uvedeno, že: *Suterén objektu je nadměrně zatížen zemní vlhkostí zejména z jižní strany přilehlé ulice Ignáce Herrmanna. Z důvodu absence ochrany proti zemní vztlínající vlhkosti, vlhkost zasahuje zděné konstrukce po celé výšce podlaží suterénu. Sklepní místnosti jsou v interiéru zasaženy vlhkostí.* V části bodu 2 nazvané „Návrh řešení“ se v ní mimo jiné uvádí:

„Úkolem projektu bylo omezení negativních účinků vlhkosti na stěnách suterénu objektu Ignáce Herrmanna č. p. 374. Provedení celkové sanace je vysoce náročné a technicky obtížně realizovatelné. Situaci komplikují hydrogeologické poměry. Hladina podzemní vody může vystoupit až do úrovně podlahy...“.

Ani tato projektová dokumentace nezůstala s ohledem na požadavky speciálního stavebního úřadu konečná, když doznala změn v dubnu 2011, číslo zakázky 53/10 a v březnu 2013, číslo zakázky 51/12. Třeba ovšem zdůraznit, že veškerou výše zmíněnou projektovou dokumentaci zpracovával vždy tentýž autorizovaný projektant Ing. S. J., a že pro výsledek přezkumného řízení byla rozhodující projektová dokumentace ověřená speciálním stavebním úřadem v řízení, jehož výsledkem bylo dodatečné povolení předmětných stavebních úprav chodníku ze dne 3. 7. 2013, čj. SÚ/13230/2010-63, jež bylo potvrzeno žalovaným rozhodnutím.

Speciální stavební úřad, Městský úřad Vrchlabí, vydal dne 5. 12. 2010 pod č. j. SÚ/13230/2010-32, dodatečné stavební povolení na stavbu rekonstrukce komunikace I. Herrmanna v Hostinném, jež zahrnovalo i stavební úpravy chodníků. K odvolání žalobce však bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 3. 2012, č. j. 4008/DS/2012-2-MA, a věc byla vrácena prvoinstančnímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Následovala řada procesních úkonů ze strany orgánů veřejné správy zúčastněných na řízení, směřujících k rozdělení projednávané stavby na dva stavební objekty, spadající jednak do pravomoci speciálního stavebního úřadu (stavební úpravy chodníku bez kontaktu s podezdívkou domu č. p. 374), a dále obecného stavebního úřadu (stavební úpravy domu č. p. 374 - světlíky). V kontextu uvedeného obdržel speciální stavební úřad Městského úřadu Vrchlabí dne 7. 1. 2013 novou projektovou dokumentaci, zúženou pouze na stavební úpravy chodníků. Ta pak byla projednána speciálním stavebním úřadem s účastníky v rámci řízení o odstranění, respektive o dodatečném povolení stavebních úprav chodníku, při jednání dne 15. 2. 2013 a dodatečně opětovně povolena rozhodnutím ze dne 3. 7.

2013, č.j. SÚ/13230/2010-63. Odvolání žalobce proti němu žalovaný žalovaným rozhodnutím zamítl a potvrdil je.

V rámci řízení o odstranění tedy byla dodatečně povolena stavba v Hostinném, v ulicích I. Herrmanna a Komenského, nazvaná „*Stavební úpravy stávajících chodníků v ulici I. Herrmanna a Komenského*“, na pozemcích parc. č. 203/1, 945/1 a 945/3 v katastrálním území Hostinné. Stavba bude upravena a dokončena podle projektové dokumentace se zakázkovým číslem 051/12 a datem 03. 2013, kterou vypracoval autorizovaný inženýr pro dopravní stavby S. J., ČKAIT 0600186. U objektu č.p. 374 má dojít k odstranění části dlažby chodníku ve směru od jeho líce do max. vzdálenosti 40 cm (viz výše), kde budou osazeny prvky betonové palisády do betonového lože. Mezi palisádou a kamennou základovou podezdívkou čp. 374 zůstane volný prostor s výškovým upořádáním dle původního rostlého terénu. Pod úrovní parapetů sklepních oken bude proveden propustný zásyp a podsyp ze štěrkodrti. Žalobcem zmiňovaná palisáda tak „*nevytvoří nepropustnou hráz, přes kterou voda neproteče*“, neboť ta proteče propustným zásypem mezi ní a obvodovou zdí domu. Pod tímto zásypem bude uložen drenážní kompozit s izolační funkcí, který případnou vlhkost odvede od stávající obvodové stěny objektu čp. 374. Předmětem stavebního povolení tak není provedení světlíků u stávajících sklepních oken bytového domu čp. 374, ulice I. Herrmanna v Hostinném (k tomu krajský soud jen dodává, že nespátřuje nutnost „*dělení chodníku*“ na dvě části, část spadající do pravomoci speciálního stavebního úřadu a obecného stavebního úřadu, jde-li o jednu akci výlučně na pozemku stavebníka /parc. č. 945/3/ a světlíky by nebyly stavebně propojeny s domem č. p. 374, když by mezi nimi byla izolace). Podél celého pozemního objektu čp. 374 a v místě vstupu do objektu bude provedena úprava konstrukce chodníku v tl. 360 mm, od podezdívky bude odizolována pomocí geokompozitu. Příčný sklon chodníku bude jednostranný 2% ve směru od pozemních objektů k vozovce. Součástí stavebních úprav chodníku bude dále provedena úprava plochy před vstupem do objektu čp. 374 – bezbariérová úprava, dále bude u ostatních dotčených nemovitostí provedena pojistná izolace z nopové fólie ukončená lištou. Zde může krajský soud jen spekulovat, proč nemá být nopová fólie též podél domu č. p. 374, zřejmě ale z důvodů námitek žalobce, že by se domu dotýkala. Podle fotodokumentace stávajícího stavu tam však uvedená fólie nyní je. Příčiny vlhkosti domu č. p. 374 je však třeba spatřovat zejména v jeho celkovém stáří, materiálu podezdívky (nasáklivý pískovec) a jeho nechránění proti zemní vlhkosti izolací.

Z výše uvedené fotodokumentace je též zřejmé, že před vstupem do domu č. p. 374 byly dva schodišťové stupně, přičemž první z nich byl natolik zanořen do terénu, že vlastně o schodu nelze ani mluvit. Spíše jde o překážku na chodníku, o kterou se mohlo zakopávat, a to navíc na pozemku parc. č. 945/3, který je ve vlastnictví města Hostinné. Domnívá-li se však žalobce, že snad došel tímto k újmě, může se bránit občanskoprávní cestou. Rovněž námitky o zásazích do domu v souvislosti s dotyky zásypů a podsypů ze štěrkodrti, s geokompozitem či nopovou fólií atd., s domem č. p. 374, má krajský soud za zcela nepatřičné, když žalobcem namítané řešení není ničím jiným, než běžným způsobem provádění chodníků. Žalobce to ostatně sám zmiňuje ve třetím žalobním bodu, kde uvádí, že: „...*neboť není možné, aby se ani zčásti tento materiál stavby domu nedotýkal.*“ Je přitom úsměvné, že žalobci tyto věci vadí, a přitom na druhé straně namítá, že škodu na domě č. p. 374 působí i obnažené základy. Vzájemně si tak odporuje, neboť jak jinak chránit základy, než jejich zahrnutím na sousedním pozemku. A krajský soud k tomu

dodává, že chodník a dům č. p. 374 nestojí na sobě, ani se o sebe neopírají, jeden druhého nezatěžuje věcným břemenem, každá stavba je na svém pozemku, a to je pro věc rozhodující. Stavebník proto ani nepotřeboval k prokázání práva stavbu provést smlouvu dle § 112 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, jak žalobce namítal. Žalobce se vůbec nedotýká ani otázka jím namítaných inženýrských sítí v chodníku, když nejsou jeho a jejich vlastníci ke stavbě vyjádřili souhlasy.

Krajský soud nesdílí názor žalobce, že je rozhodnutí o dodatečném povolení stavby formální, když je stavba téměř dokončena, a proto je řada povinností nesplnitelná, protože již musely být vykonány. I dodatečné povolení stavby totiž povoluje stavbu stejným způsobem, jako by byla teprve před zahájením. Jedině tak je totiž zavázán stavebník, respektive projektant, že to, co již bylo postaveno, bylo postaveno v souladu s příslušnými právními předpisy a normami. Jak žalobce nevědomky uvádí na konci pátého žalobního bodu, jediné tak je zajištěno, že stavebník dodrží podmínky vydání dodatečného povolení stavby „...v průběhu celého provádění stavby, až do jejího úplného dokončení.“

Žalobce opakovaně namítal dotčení vlastnického práva k domu č. p. 374, neuvedl však, kterého subjektu. Dá se předpokládat, že svého spoluvlastnického podílu na společných částech domu, když žalobu podal pouze sám jako vlastník bytové jednotky v předmětném domě. To ostatně potvrdil při jednání krajského soudu, z čehož plyne, že nejedná z pověření společenství vlastníků bytových jednotek. Žalobce tvrdil, že bude docházet k poškozování stavby zatékající vodou a posypovou solí na chodník, případně odhrnutým sněhem. Tato svá tvrzení však ničím nedoložil a není povinností krajského soudu vyhledávat za žalobce důvody jeho tvrzení. Ostatně výše uvedené nikterak nesusvědčí odůvodněnosti jeho tvrzení. S dotčeností jeho vlastnických práv nesouvisí ani námitky uvedené v bodu 1a) a 1b) žaloby, nehledě na to, že je zcela nerozhodné pro zákonnost dané věci, zda výrok rozhodnutí obsahuje či neobsahuje údaje o tom, v čem je dosavadní stav chodníku v rozporu s právními předpisy, neboť rozhodující je stav projektové dokumentace, podle níž se má chodník upravit a dokončit. Na tom nemůže nic změnit ani námitka o nejednotnosti použité terminologie „betonová tvarovka s jehlánkovitými výstupky“ oproti termínu „konstantní tvarovky“. Možná byl použit jenom proto, aby se v textu neopakoval, přičemž krajskému soudu jsou použité termíny srozumitelné, stejně jako nepochybně investorovi stavby, když projektovou dokumentaci chodníku speciálnímu stavebnímu úřadu předkládal. Žalobce přitom neuvedl jediné ustanovení vyhlášky upravující technické požadavky zabezpečující užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, jež by mělo být porušeno. Třeba též přisvědčit žalovanému, že způsob provedení pásu pro nevidomé se vlastnických práv žalobce nikterak nedotýká a krom toho jím postrádané „barevné odlišnosti“ varovného pásu jsou ve vztahu k nevidomým nemístné. Konečné řešení chodníku obsahuje projektová dokumentace, přičemž musí odpovídat i vyhl. č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb. Pokud si pak žalobce klade otázky týkající se úprav kolem sklepních okének, nezbyvá, než zopakovat, že jsou výsledkem jeho námitek.

Krajský soud má za nevýznamné rovněž námitky, že stavbou chodníku budou ohroženy následné opravy č. p. 374. Jak již bylo řečeno, chodník je předně na pozemku města Hostinné, tak proč by si měl žalobce předem nárokovat tento pozemek pro realizaci uvedených potřeb. Pokud by ho však bylo k takovému účelu

třeba a nedošlo by k dohodě s jeho vlastníkem, což má krajský soud v daném případě za zcela nepravděpodobné (vlastníkem je město Hostinné), obsahuje stavební zákon právní instituty k prosazení takové potřeby. Nic takového však žalobce neavízoval, neboť i u těchto námitek zůstal pouze u spekulací. Pokud by k tomu přesto došlo, budiž žalobci útěchou (i když ten by investorem údržby domu č.p. 374 nebyl, o tom ještě dále), že chodník ze zámkové dlažby je lehce rozebíratelný. Pokud pak jde o niveletu vpustí okapových svodů, z fotodokumentace je zřejmé, že je stejná jako u povrchu chodníku, že byla zvýšena oproti stavu před jeho provedením. O tom, jak k tomu došlo, se žalobce přímo nezmiňuje, naopak spekuluje o tom, že by po realizaci stavby mohly zůstat nad úrovní terénu mezi obvodovou zdí domu a palisádou, mohly přetékat a způsobovat máčení stěny domu č.p. 374. Žalované rozhodnutí se této otázky nedotýká, když svody dešťové vody z domu č. p. 374 nejsou jeho předmětem. Krajský soud však nepochybuje s ohledem na vyjádření starostky města Hostinné při projednávání žaloby o tom, že tento detail lze vyřešit dohodou.

Jak bude stavba chodníku provedena, respektive dokončena, dává odpověď projektová dokumentace, se kterou se žalobce prokazatelně seznámil a o níž se výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně opírá. Tím je dána odpověď i na námitku, podle níž *„V rozhodnutí speciálního stavebního úřadu nebylo jednoznačně uvedeno, jakými vadami se stavba chodníku vyznačuje a jak bude ta která vada konkrétně odstraněna.“* Toho nebylo třeba, když z ověřené projektové dokumentace je zřejmé, jak má být stavba provedena.

Předmětná stavba chodníku nebyla realizovaná postupem souladným se zákonem, a právě proto se stala předmětem řízení o odstranění. Od jejího provedení doteď uběhla doba 8 roků, přičemž v jejím průběhu proběhla mezi investorem stavby, městem Hostinné, a účastníky řízení (myšleno ovšem především žalobcem) řada jednání o tom, jak by se měl chodník upravit, zejména pak s ohledem na sklepní okénka domu č. p. 374 a jeho možné vlhnutí. Byla navrhována různá řešení, která žalobce plně neakceptoval. Tato skutečnost, zejména přetrvávající námitky o tom, že se stavba chodníku bude dotýkat domu č.p. 374, vedla nakonec k tomu, že město Hostinné požádalo o dodatečné povolení chodníku tak, že jej odsadilo od jeho zdi o 25 až 40 cm (podle situace). Dlužno přitom poznamenat, že krajský soud má tuto námitku za zcela nepatřičnou, neboť jde o zcela standardní způsob provedení. To si však speciální stavební úřad neuvedomil, jinak by vedl řízení nekompromisněji. Vždyť povolení staveb není závislé na vůli sousedů, neboť je povoluje stavební úřad v závislosti na výsledcích příslušných správních řízení.

Podle pravomocného dodatečného povolení stavby se tak stavba chodníku nebude dotýkat domu č.p. 374, neboť mezi jeho obvodovou zdí a betonovou palisádou bude volný prostor, jehož niveleta bude kopírovat původní terén. Krajský soud má zato, že dřívější řešení bylo po stránce funkční i estetické lepší, na druhé straně to však žalobce takto dílem chtěl. Má-li dnes obavy, aby tudy nepronikala vlhkost do domu, třeba poznamenat, že toto řešení odpovídá stavu před provedením chodníku a žalobce nepředestřel žádné skutečnosti, které by měly svědčit o zhoršení stavu oproti předchozí situaci. Ostatně posledně navržené a schválené řešení bylo zpracováno autorizovaným inženýrem pro dopravní stavby S. J. Jmenovaný si proto jako k tomu povoláná osoba musel být vědom všech úskalí daného řešení a krajskému soudu nepřisluší jím předestřené technické řešení jakkoliv věcně hodnotit.

Třeba však konstatovat, a netřeba mít k tomu žádných zvláštních odborných znalostí, že před zřízením daného chodníku byl stav v místě skutečně tristní. Jak vidno z fotodokumentace založené ve správním spisu (viz dále dvě fotografie).

Tehdy totiž zatékala srážková voda přímo k základům budovy č. p. 374 z širšího okolí, bez jakékoliv překážky, jak je zřejmé z fotodokumentace. Je jí dokumentován i stav objektu č. p. 374. Základová podezdívka je mokrá, obrostlá dílem zelení a porostlá lišejníky, čemuž se ostatně navíc nelze divit ani s ohledem na závěry autorizované osoby o tom, že uvedená stavba je bez jakékoliv izolace proti zemní vlhkosti a že je v daném místě vysoká hladina spodní vody.

Žaloba obsahovala sice 12 žalobních bodů, ovšem velmi obecných, přičemž tuto skutečnost se nepodařilo odstranit ani v součinnosti se žalobcem při jednání krajského soudu. Žalobce v nich totiž vytýká z převážné většiny vady napadeného rozhodnutí bez toho, aniž by konkrétně a odůvodněným způsobem s nimi spojoval přímé dotčení svých vlastnických práv. Žaloba je tak v podstatě koncipována, jako by ji podával veřejný žalobce.

Přitom podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů (dispoziční zásada), které je třeba výslovně formulovat v žalobě. Žalobce byl podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. povinen vytyčit žalobní body, ze kterých musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné. To znamená, že žalobce měl v žalobě uvést, jakým konkrétním postupem a jednáním byl napadeným rozhodnutím poškozen na svých hmotných či procesních právech, jaké právní předpisy byly tímto porušeny a z jakých skutkových důvodů se tak domnívá (např. které konkrétní skutečnosti nevzal žalovaný ve svém rozhodnutí v úvahu, které důkazy zhodnotil nesprávně, jak konkrétně pochybil žalovaný při zjišťování skutečností rozhodných pro vydání napadeného rozhodnutí, která konkrétní ustanovení právních předpisů byla ve správním řízení porušena a z jakých důvodů, jaké konkrétní vady spatřuje žalobce v postupu žalovaného ve správním řízení apod.). To však žalobce neučinil a ani k prokázání svých tvrzení (zejména vlhnutí domu) nepředložil žádné důkazy, jimiž by měla být jeho tvrzení prokázána.

Obsah a kvalita žaloby tak v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu o ní (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54, z poslední doby např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 – 42, oba dostupné na www.nssoud.cz). Jestliže pak žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud jen v obecné rovině. Není totiž úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost žalobce při formulaci žalobních námitek a samy je dotvářely. Tímto postupem by byla ostatně popřena rovnost stran v řízení před soudem a žalovanému správnímu orgánu by byla odňata možnost efektivně hájit své rozhodnutí. Soud proto není povinen vyhledávat ve správním spise argumenty svědčící uplatněným žalobním bodům (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2006, č. j. 7 Afs 127/2005-62, dostupný www.nssoud.cz), ani za žalobce domýšlet, jakými konkrétními kroky mělo dojít k porušení žalobcem namítaných právních ustanovení. V tomto ohledu krajský soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, v němž je mimo jiné uvedeno: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, nicméně srozumitelným a jednoznačným, vymezením skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat ...(-)...precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*

V přezkoumávané věci byla žaloba koncipována právě výše uvedeným nedostatečným způsobem. Bylo z ní sice možné vysledovat jakási žalobcem tvrzená dotčení jeho vlastnických práv (zejména obavy z vlhkosti zdiva), ovšem formou neurčitých, respektive ničím nedoložených námitek. To vše za naprosté netečnosti ostatních a dlužno říci naprosté většiny vlastníků bytových jednotek v domě čp. 374 v Hostinném. Bylo tak možno uzavřít, že krajský soud nezjistil (z důvodů výše uvedených), že by při vydání žalovaného dodatečného stavebního povolení na stavbu chodníku byl porušen zákon v neprospěch žalobce. Vzhledem k tomu ovšem nezbylo, než žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Obiter dictum krajský soud k věci uvádí, že podle § 129 odst. 10 stavebního zákona jsou účastníky řízení o nařízení odstranění stavby povinný, osoby, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům, na kterých je odstraňovaná stavba umístěna nebo stavbám na nich, jakož i osoby, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním pozemkům a stavbám na nich, a tato práva mohou být odstraňováním stavby přímo dotčena. Účastenství žalobce v řízení o nařízení odstranění stavby by tak přicházelo v úvahu právě jen z posledně uvedeného důvodu (vlastníka, respektive spoluvlastníka sousední nemovitosti). Stavební zákon v současnosti neřeší speciálně účastenství subjektů tvořících společenství vlastníků

jednotek, tedy jde-li o bytové spoluvlastnictví. V ustanovení § 1189 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, se ale uvádí, že: „Správa domu a pozemku zahrnuje vše, **co nenáleží vlastníku jednotky a co je v zájmu všech spoluvlastníků nutně nebo účelné pro řádnou péči o dům a pozemek jako funkční celek a zachování nebo zlepšení společných částí.** Správa domu zahrnuje i činnosti spojené s přípravou a prováděním změn společných částí domu nástavbou, přístavbou, stavební úpravou nebo změnou v užívání, jakož i se zřízením, udržováním nebo zlepšením zařízení v domě nebo na pozemku sloužících všem spoluvlastníkům domu.“ Je otázkou, jak se k této úpravě postaví judikatura, je-li obecně nakládání se spoluvlastnictvím založeno na většinové vůli spoluvlastníků, respektive, bude-li v případech, jako je tento, menšinový spoluvlastník společných částí domu vůbec aktivně legitimován k úkonům, jich se týkajících. Krajský soud vycházel v dané věci z předpokladu, že žalobce k podání žaloby byl legitimován.

V.

Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný. Ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud z obsahu soudního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké vznikly (viz výrok II. rozsudku).

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které by jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil. Krajský soud žádnou takovou povinnost osobám zúčastněným na řízení neuložil a ani z jiných důvodů nepřicházelo v úvahu nějaké náklady řízení jim přiznat (viz výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 21. září 2015

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu